

په رحمان بابا شاعري باندې نوټ

د ن:

تاریخ:

رحمان بابا

رحمان بابا په ۱۰۴۲ هجري کښې په پېښور
(په پل کښې) پيدا شوی و او په ۱۱۱۸ کښې
وفات شوی و. رحمان بابا ده عزيز خان درور
وه. رحمان بابا يو صوفي شاعر وه. په رسول
مين شاعر وه. رحمان بابا ته د هير مقبوليت
حاصل وه په شاعري کښې. خلک ده رحمان بابا
شاعري ديره په توجو سره اوري او زدکړه
تي لري. رحمان بابا په ښه شاعري
کښې انسانيت ته د هير توجو ورکړې وه
او عالمگير پيغام په يه خلکو ته ورکړ. رحمان
بابا د پښتو او پښتو سره د هير مينه لري.
رحمان بابا د پښتو ژبې لپاره د هير حلي ځلي
کړې او د هير کتابونه په ليکلي دي. ده رحمان
بابا ته مشهور کتابونه "پښتونه د لوان" او
"مولتيز تربيت" دي. رحمان بابا ده فاني
دنیا نه په ۱۱۱۸ هجري کښې سترگې پټې
کړې.

ده رحمان بابا شاعري:

ده رحمان بابا شاعري ده پښتو ډېره
 ډهیر غټ نصیحت هم دی. څه شهرونه ده
 رحمان بابا په دی ډول دی.

چې الله در سره مل نه وي رحمانه
 که لښکري در سره وي یک تنه يه

په دی شهر کښی رحمان بابا یو ډهیر
 لوی حقیقت بیان کړی او څه په دی ډول
 وای چې کله ده انسان سره ده ~~الله~~
 مرد او ملګرتیا نه وی حاصله ~~الله~~ سره یه
 تعلق نه دی جوړ کړی او یو کار کوی نو
 که څه انسان سره څومره هوم رڼایي
 انبیا او مال او دولت وی، که څومره هوم
 ملګری ورسره وی په لښکر به شکل کښی نو
 بیا هوم دا انسان تنه او یواځی دی.
 دغه انسان ته به کله هوم کامیالی حاصله
 نه شی ده الله ده مرد نه بغیر څکله چې
 الله تعالی ده دواړو دواړو جهمانو مالک دی
 او ده هغه ده حکم نه بغیر یو کار هم ممکن نه دی

ه هر ترنده چی ده مرده په قبر ورشی
دوږه بس دی نصیحت په دی دتیا

په دی شکر کښی هم رحمان بابا یو د هیر
لوی پیغام مسلمانانو ته وړاندی کړه ده
چی ده یو مسلمان دپاره قبرستان د هیر لوی
نصیحت ده - بلکه چی یو مسلمان په قبرستان
ورشی یا ده بل مسلمان په قبر ورشی نو ده
دی نه بل لوی نصیحت ده هغه دپاره بل شته
څکه چه هغه ته دا یارگیر نه وشی چی
دا دنیا فانی ده - یو نه یو ورځ به منکه
ټول فزده کیږی او بیا به ده قیامت په ورځ
خوږه منکه نه سوال او جواب کیږی - هر
انسان ته به ده بشپړ عملونو سزا او جزا
میلو کیږی - نو دا د هیر غټ نصیحت دی انسان
لپاره چی ده احزت تیاره وکی او ځان ده
غلط کارونو نه وساتی او ده ښکې په
کارونو کښی اشته نشی .

نوکه هورت ده محمد نه وی پیرا
بیدا کری به خدای نه وی دا دنیا

له انسانیت څه په دولت نه دی دجهانه
بت که جوړ کری ده سرو زرو انسان نړی

له علم وکړي هیڅ عمل دریا نړی نه کری
که طفل هسی لوی به کتاب کری

له عجب نړه که دا درست جهان زماشي
څی درست جهان بارشاه می دی مولا

له زلمه می ستا به فکر گلستان دی
تن می ستا له غمه پانه د خزان دی

Explanation of the poetry must be provided.